

اینجناب محمد حسن قایدی حیدری. که لقب اون در هیپ هاپ. و سبک موسیقی زیر زمینی رپ فعالیت داشته. معروف به ۰۳۱ حصن سرباز. فعالیت خود را از سال ۱۳۹۴ شروع کرد. بیشتر فعالیت هنری سرباز خیابانی بود و در میتینگ های. خیابانی. شرکت میکرد اون علاقه بسیار به موزیک و هیپ هاپ داشت و هیپ هاپ را سنبل آزادی و قدرت می دید. و نوشته های آن بسیار جنجالی. و اعتراضی بود. را در میتینگ ها اجرا میکرد. اون دوبار دستگیر شد و تعهد داد. که در جامعه اسلامی. فعالیت هنری نداشته باشد. در جامعه اسلامی. رپ به آن صورت جا نیافتاده است. و در جامعه اسلامی. موسیقی حرام می باشد.

حصن سرباز از فعالیت خود دست نکشید. و به خوندن های ضد حکومت در میتینگ ها ادامه داد. مردم ان را خطاب به شیطان پرست میشناختن. فعالیت های رسانه خود را در اینستاگرام شروع کرد. و مردم را به ایجاد اغتشاشات. تحریک میکرد. گروهک موسیقی ایجاد کرد که همه ان ها ضد حکومت اسلامی بودن.

در خانه ی وسایل موسیقی تهیه کرده و شروع به فعالیت های. موسیقی در رسانه کردن. و صحبت های تحریک امیز. ضد جامعه اسلامی.

فعالیت آن به شدت زیاد شد. و سال ۹۸ در اغتشاشات دستگیر شد و به مدت ۶ ماه. از آن خبری نبود. خانواده آن بسیار نگران بودن تا اینکه بعد از ۶ در بیابان های اطراف اصفهان زخمی پیدا کردن

الف: مدرک و مستند احکام دینی فقط قرآن کریم نیست بلکه منابع دیگری مانند سنت پیامبر اکرم (ص) و روایات رسیده از آن حضرت (در نزد اهل سنت) و همچنین روایات و اخبار رسیده از ائمه اهل البیت علیهم السلام (در نزد شیعیان ائمه اهل البیت علیهم السلام) و ملازمات عقلی، از مدارک احکام شرع و شریعت اسلام محسوب می گردند.

بسیاری از احکام اولیه مسلمانان در قرآن کریم نیامده است مثلا اینکه نماز صبح چند رکعت است؟ یا اینکه آیا سگ نجس است؟ یا زکوة چه مقدار است؟ هیچکدام در قرآن کریم یافت نمی شوند و ما این احکام را از سنت پیامبر اکرم (ص) و اخبار ائمه علیهم السلام فرا می گیریم. پس لازم نیست که هرچه حرام است یا حلال، در قرآن موجود باشد البته ممکن است به شکلی که امامان و پیامبر اکرم (ص) متوجه می شوند در قرآن کریم موجود باشد، ولی به حسب فهم ظاهری، ما از آن محروم باشیم.

ب: همانطور که حلال کردن حرام خداوند نا مقبول است حرام کردن حلال او هم مذموم و ناپسند است و شما به درستی به این نکته توجه فرموده اید.

ج: موسیقی و غنا از مفاهیم مجمل و سخت در فقه اسلامی هستند که ممکن است فقها نظرات متفاوتی در باره آن ارائه کنند، ولی در این مقدار تردیدی نیست که هر نوع عمل؛ اعم از موسیقی و غنا و امثال آن که موجب انگیزش جنسی نامشروع، میل به حرام و ولی اگر موسیقی در [ii] شود، و مناسب مجالس لهو و لعب، عیش و نوش باشد، حرام و محکوم است [i] همچنین طرب انگیزی خدمت تعالی روح بشر و صفا بخشیدن به عواطف و مکارم اخلاقی او باشد، نمی توان حکم حرمت را برای آن قائل شد، خواه این موسیقی غربی باشد یا شرقی. پس ملاک همان طرب انگیز بودن و موجب تحریک شهوات شدن یا عامل ضلالت و گمراهی انسان از مسیر حق با کمک و اعانت به ستمکاران و منحرفان، می باشد.

